

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Verzinkerij te Mook

Zaaknummer: 2014-0769

Kenmerk: 2018/76580   d.d. 8 november 2018
Verzonden: 12 november 2018

1. Aanvraag

Bij brief van 25 juli 2014, ontvangen op 29 juli 2014, heeft BMD Advies Rijndelta B.V. namens The Coatinc Company Holding BV te Alblasterdam een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: Nbw 1998) aangevraagd voor het exploiteren en wijzigen van een verzinkerij, aan de Bovensteweg 56-58 te Mook. De inrichting is gelegen nabij de Nederlandse en Duitse Natura 2000-gebieden. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2014-0769. Op 25 april 2018 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. De Wnb vervangt onder meer de Nbw 1998.

Uit artikel 9.10, eerste lid, van de Wnb volgt dat voornoemde vergunningaanvraag vanaf 1 januari 2017 wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wnb. Dat laatste heeft onder meer tot resultaat dat voornoemde aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 vanaf 1 januari 2017 geldt als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en op deze aanvraag wordt beslist met toepassing van de procedure zoals vermeld onder 2.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. De aanvraag om vergunning en een ontwerp van dit besluit hebben van 5 september 2018 tot en met 16 oktober 2018 voor eenieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kon eenieder bij het bestuursorgaan schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen inbrengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving konden in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Binnen de termijn waarin de aanvraag en het ontwerpbesluit ter inzage hebben gelegen zijn geen zienswijzen ingediend.

Op grond van artikel 1.3, derde lid Wnb (voorheen: artikel 2, vijfde lid, en/of artikel 2a, vierde lid, van de Nbw 1998 (oud)), is voor het besluit op de aanvraag om vergunning als bedoeld in artikel 2.7 tweede lid Wnb, overeenstemming vereist met de colleges van Gedeputeerde Staten van alle provincies waarin (delen van) Natura 2000-gebieden zijn gelegen waarvoor het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling gevolgen kan hebben. Het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling kan gevolgen hebben voor (delen van) Natura 2000-gebieden gelegen in de provincies Noord-Brabant en Gelderland. Met de colleges van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincies bestaat overeenstemming over het voorliggende besluit.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2. De Programmatische Aanpak Stikstof en beoordeling onder het overgangsrecht

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de

natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast. Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

De PAS voorziet voor de vóór 1 juli 2015 ontvangen aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die sinds 1 januari 2017 gelden als een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb, in overgangsrecht. Zo volgt uit artikel 5.13, tweede lid, van het Bnb dat de artikelen 2.7, 2.8 en 2.9 van het Bnb onder omstandigheden niet van toepassing zijn op deze categorie vergunningaanvragen. Daarnaast kent het eerste lid van artikel 5.13 van het Bnb voor deze aanvragen een specifieke uitzondering op het in artikel 5.5, derde lid, van de Wnb opgenomen externe salderingsverbod voor projecten en andere handelingen die betrekking hebben op een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer en stikstofdepositie veroorzaken op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied. Als resultaat van een en ander is het regime van de PAS voor een belangrijk gedeelte niet van toepassing op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die weliswaar voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een in de PAS opgenomen Natura 2000-gebied, maar zijn ingediend vóór 1 juli 2015.

Met inachtneming van het vorenstaande en de huidige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geldt voor de beoordeling van aanvragen om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstof gevoelige Natura 2000-gebieden én vallen onder het overgangsrecht van de PAS, in zoverre het volgende.

Voor zover een zodanige vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een stikstofgevoelig Habitatrichtlijngebied, kan de vergunning in zoverre worden verleend indien voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de Natuurbeschermingswet (oud) is verleend én de aanvraag niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen 7 december 2004 en de datum waarop wordt besloten op de aanvraag (= de referentiesituatie). Voorziet bedoelde aanvraag ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied en is sprake van een project, dan dient een passende

beoordeling te worden overgelegd. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning in zoverre uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige externe saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op het betreffende Habitatrichtlijngebied zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet zullen worden aangetast.

Voor zover een vergunningaanvraag als hier bedoeld voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Vogelrichtlijngebied, dan is het hiervoor gestelde in relatie tot Habitatrichtlijngebieden van overeenkomstige toepassing. Dit laatste met dien verstande dat als referentiesituatie geldt de situatie met de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in de periode tussen de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen en de datum wordt besloten op de vergunningaanvraag. Let wel: in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994, dient 10 juni 1994 als begindatum van de bij de referentiesituatie aan te houden periode te worden gehanteerd.

Overigens kán bij de beoordeling van deze categorie vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Limburgs Vogelrichtlijngebied, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn “Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden” (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen. Voorziet de betreffende vergunningaanvraag in een project en wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen, dan dient aan de hand van een aan deze beleidslijn gerelateerde passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag voorziet in een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een externe saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat extern wordt gesaldeerd, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldogevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Los van het vorenstaande, dient er op grond van de relevante jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging. Daarnaast kan aan de hand van recente uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraken van 5 november 2014, zaaknummer 201401834/1/R6, 19 december 2014, zaaknummers 201110075/4/R4 en 201201853/3/R4) en 11 maart 2015, zaaknummers 201207642/1 en 201307354/1) worden afgeleid, dat in voorkomend geval dat de kritische depositiewaarden reeds worden overschreden een toename van stikstofdepositie niet per definitie betekent dat de natuurlijke kenmerken van het betreffende Natura 2000-gebied worden aangetast. Of van een zodanige aantasting sprake is casu quo het aangevraagde project het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen belemmert, dient ook in een dergelijke situatie beoordeeld te worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden.

3.3. De Buitenlandse toetsingskaders

Buitenlandse Natura 2000-gebieden vallen nadrukkelijk onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Dat volgt reeds uit deze bepaling in samenhang met de begripsomschrijving van Natura 2000-gebied in artikel 1.1 van de Wnb. Uitvloeisel daarvan is dat bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb tevens de gevolgen moeten

worden betrokken die een project of andere handeling kan hebben in een buiten Nederland gelegen Natura 2000-gebied. Daarbij gaat het om alle denkbare (negatieve) gevolgen van een project of andere handeling die de natuurlijke kenmerken van een buitenlands Natura 2000-gebied kunnen aantasten. In de praktijk is het vorenstaande evenwel met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Resulteert een zodanige aanvraag niet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan bestaat geen verplichting tot het maken van een passende beoordeling en kan in zoverre worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 aangegeven referentiesituatie(s), is het antwoord op de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben afhankelijk van het toetsingskader dat wordt gehanteerd. Sinds de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2014 (zaaknummer 201304768/1/R2) inzake RWE Eemshaven, is immers evident dat in zoverre niet per definitie het Nederlandse toetsingskader dient te worden gehanteerd. Onder omstandigheden kan, zo blijkt uit voornoemde uitspraak, voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden (mede) toepassing worden gegeven aan een daarvoor relevant buitenlands toetsingskader. Overigens gaat ook de PAS er vanuit dat voor zover activiteiten op Nederlands grondgebied stikstofdepositie veroorzaken op buitenlandse Natura 2000-gebieden, beoordeling daarvan plaatsvindt volgens het ter plaatse relevante buitenlandse toetsingskader. Voor vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb welke niet onder het overgangsrecht van de PAS vallen, resteert dat zelfs als de enige mogelijkheid.

In verband hiermee wordt onderstaand ingegaan op de relevante buitenlandse toetsingskaders voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Toepassing van deze buitenlandse toetsingskaders is ten aanzien van bedoelde vergunningaanvragen die onder het overgangsrecht van de PAS vallen met name relevant, indien een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke, onder 3.2 genoemde, referentiesituatie(s) die in Nederland worden gehanteerd. Is van een zodanige toename geen sprake, dan kan er immers voor de bedoelde categorie aanvragen reeds op grond van de Nederlandse rechtspraak vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op Natura 2000 gebieden (binnen en buiten Nederland) zijn uitgesloten en bestaat geen aanleiding om in zoverre (mede) een buitenlands toetsingskader toe te passen. Wordt een zodanig buitenlands toetsingskader toegepast, dan wordt daarbij aangetekend dat de jurisprudentie omtrent toepassing daarvan nog niet is uitgekristalliseerd. Inherent daaraan is dat aan toepassing van deze toetsingskaders een zeker risico is verbonden in voorkomend geval dat dit aan de rechtbank en/of aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State wordt voorgelegd.

3.3.1. Het Duitse toetsingskader voor stikstofdepositie

Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voor geen enkel Duits Natura 2000-gebied in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan kan er volgens het Duitse toetsingskader vanuit worden gegaan dat significante effecten zijn uitgesloten. Leidt een zodanige aanvraag voor één of meer Duitse Natura 2000-gebieden wel tot een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan dient voor

het/de betreffende gebied(en) een nadere beoordeling plaats te vinden. Deze beoordeling bestaat er in voorkomend geval primair uit dat ten aanzien van het/de betrokken gebied(en) voor de relevante habitattypen wordt nagegaan of rekening houdend met de extra stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten, de minimumwaarde van het zogenaamde critical loads-bereik (CL-bereik) wordt overschreden. Wordt de minimumwaarde van het CL-bereik niet overschreden óf bedraagt de stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten voor de relevante habitattypen minder dan 3% van de minimumwaarde van het CL-bereik, dan kunnen significante effecten ook voor het/de betrokken Duitse Natura 2000-gebied(en) uitgesloten worden geacht.

Rest de situatie dat de minimumwaarde van het CL-bereik wordt overschreden én het 3%-criterium wordt overschreden. Alsdan dient aan de hand van een passende beoordeling anderszins de zekerheid te zijn verkregen dat de natuurlijke kenmerken van de Duitse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Bij ontstentenis van deze zekerheid, dient er in voorkomend geval vanuit te worden gegaan dat de aangevraagde vergunning dient te worden geweigerd.

Overigens kan onder omstandigheden, in afwijking van het normaliter in eerste aanleg te hanteren (afbakenings)criterium van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar), een afbakeningscriterium worden gehanteerd van 0,3 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Een en ander is evenwel afhankelijk van onder meer de juridische ontwikkelingen en de staat van instandhouding van de kwalificerende habitats en soorten ten tijde van het besluit op de vergunningaanvraag.

3.3.2. Het Vlaamse toetsingskader voor stikstofdepositie

De beoordeling van de effecten van stikstofdepositie, maar ook van zwaveldepositie op Natura 2000-gebieden bevindt zich in Vlaanderen momenteel in een transitiefase, die uiteindelijk moet leiden tot vaststelling van een Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) naar Nederlands voorbeeld. Onderdeel van deze transitiefase is de inwerkingtreding per 27 februari 2015 van een tijdelijk Vlaams toetsingskader voor de beoordeling van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden. Dit toetsingskader is per 1 juli 2017 aangepast.

Op basis van deze toetsingsmethode kunnen significante negatieve effecten in eerste aanleg uitgesloten worden geacht, indien in een Vlaams Natura 2000-gebied met inbegrip van de bijdrage van een aangevraagd project op Nederlands grondgebied geen sprake is van een overbelaste situatie dan wel wanneer als gevolg van een zodanig project binnen een Vlaams Natura 2000-gebied ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone de zogenaamde nulcontourlijn niet wordt overschreden. De nulcontourlijn bedraagt in Vlaamse Natura 2000-gebieden voor eutrofiëring via lucht 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar) en voor verzuring via lucht 21,45 Zeq/ha/jaar. Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied binnen één of meer Vlaamse Natura 2000-gebieden ter plaatse van een relevant (potentieel) habitatype of een voorlopige zoekzone in een toename van stikstofdepositie van meer dan 0,30 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar), onderscheidenlijk 21,45 Zeq/ha/jaar (21,45 mol/ha/jaar) dan is in zoverre een nadere beoordeling noodzakelijk.

Significante negatieve effecten als gevolg van stikstofdepositie vanwege het aangevraagde project (zowel ammoniak als NOx) kunnen worden uitgesloten indien de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft ter plaatse van de relevante (potentiële) habitattypen of een daarvoor aangewezen voorlopige zoekzone leidt tot een stikstofdepositie van minder dan 5% van de geldende kritische depositiewaarde. Bij deze beoordeling dient te worden gekeken naar de gehele beoogde activiteit. Voorwaarde voor uitbreidingen van bestaande activiteiten, zogenaamde “hervergunningen” en nieuwe activiteiten is evenwel dat in de vergunning de gangbare emissiereducerende technieken (BBT) zijn voorgeschreven.

Voor SOx als gevolg van de uitstoot van zwavelhoudende gassen (SO₂, SO₃, H₂SO₄, HCl), is hetgeen hiervoor is vermeld van overeenkomstige toepassing

Voldoet het aangevraagde project op Nederlands gebied niet aan de hiervoor genoemde criteria, dan dient er vanuit te worden gegaan dat vergunningverlening uitsluitend mogelijk is, indien op grond van een in een passende beoordeling opgenomen ecologische onderbouwing de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Vlaamse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

3.3.3. Het Waalse toetsingskader voor stikstofdepositie

Wallonië kent op dit moment geen eigen toetsingskader voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, veroorzaakt door aangevraagde projecten. Dat laatste veronderstelt dat de voor de toetsing van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke voorziet in stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Waalse Natura 2000-gebieden bij voorkeur een passende beoordeling wordt opgesteld, waaruit blijkt of in zoverre de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de relevante Waalse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

Relevant is evenwel dat - naar aanleiding van voorliggende vergunningaanvragen van ENCI B.V. te Maastricht en tegen de achtergrond van het bepaalde in artikel 4, derde lid, van het Verdrag van de Europese Unie – in dit verband op 15 januari 2015 afstemmingsoverleg heeft plaatsgevonden met het Waalse gewest, meer in het bijzonder met het Département de la Nature et des Forêts (DNF). Daarbij is namens DNF medegedeeld dat, bij gebreke van een Waals toetsingskader, ermee wordt ingestemd dat de beoordeling van een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied welke (mede) voorziet in stikstofdepositie op één of meer Waalse Natura 2000-gebieden in zoverre plaatsvindt met inachtneming van het hiervoor toegelichte Vlaamse toetsingskader. Een en ander is door DNF bevestigd bij brief van 9 september 2015. Gegeven het feit dat DNF daarmee uitdrukkelijk heeft ingestemd, is het verdedigbaar dat voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op Waalse Natura 2000-gebieden, welke wordt veroorzaakt door een aangevraagd project op Nederlands grondgebied het Vlaamse toetsingskader wordt toegepast. Dit laatste geldt te meer nu in voorkomende gevallen dat het voornemen bestaat om voor een zodanig project tot vergunningverlening over te gaan, tijdig afstemmingsoverleg plaatsvindt met DNF waarbij informatie wordt verstrekt over (de gevolgen van) het betreffende project, de vergunningaanvraag (inclusief alle relevante bijbehorende stukken) en de (ontwerp)besluiten tot vergunningverlening aan de Waalse autoriteiten worden gezonden, van de (ontwerp)besluiten op een toereikende wijze kennis wordt gegeven in Wallonië, alsmede genoegzaam de gelegenheid wordt geboden om kennis te nemen van alle relevante stukken, zienswijzen naar voren te brengen en beroep in te stellen.

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

De inrichting van de aanvrager is gelegen aan de Bovensteweg 56-58 te Mook. De inrichting bestaat uit de deelfvestigingen van Coatinc Mook BV en Coatinc PregaNL BV, beide onder de vlag van The Coatinc Company Holding BV als enig aandeelhouder en bestuurder en daarmee aanvrager. De activiteiten binnen de gehele inrichting zien toe op oppervlaktebehandeling en bekleding van metaal, meer concreet het (thermisch) verzinken en veredelen van ijzerproducten.

Afbeelding 1 Inrichting The Coatinc Company Holding BV

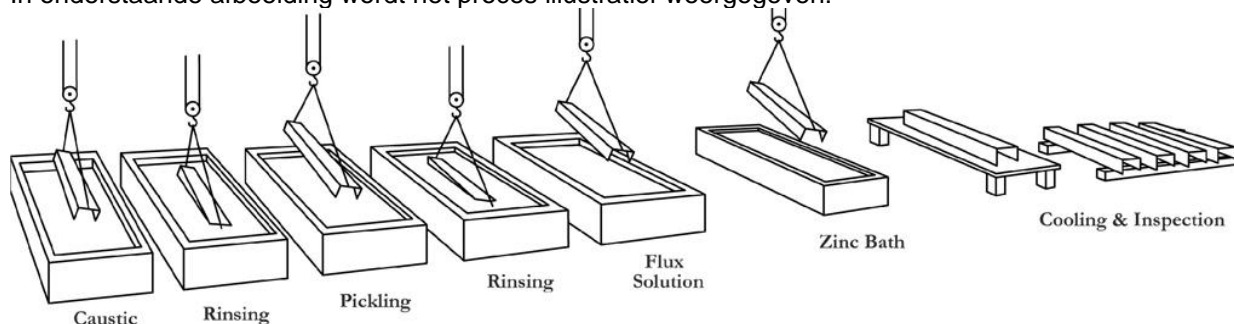
Het thermisch verzinken is een duurzame en effectieve manier om staal dat blootstaat aan atmosferische invloeden tegen corrosie te beschermen. Het stalen product wordt in een bad van vloeibaar zink ondergedompeld. Dit bad heeft een temperatuur hoger dan het smeltpunt van zink: 419 °C. Om het product te verzinken moeten drie stappen worden doorlopen:

- Ontvetten – verwijderen van vuil in een alkalische oplossing
- Beitsen – verwijderen van roest en walshuid in een zoutzuur oplossing
- Fluxen – aanbrengen van een tijdelijke bescherming met drie functies:
  - verwijderen van de laatste roest
  - voorkomen van zinkoxide aan de oppervlakte van het zinkbad
  - verbeteren van de zink neerslag op het staal.

Na deze stappen is het product klaar om te verzinken. Het legeringsproces begint zodra de staaltemperatuur gelijk is aan de temperatuur van het zinkbad. De legeringslagen ontstaan in verschillende verhoudingen, met naar buiten toe een steeds lagere concentratie ijzer. De toplaag tenslotte bestaat uit puur zink. De zinklaagdikte is afhankelijk van meerdere factoren:

- De temperatuur van het zinkbad
- De materiaaldikte van het staal
- De chemische samenstelling van het staal

In onderstaande afbeelding wordt het proces illustratief weergegeven:

Afbeelding 2 Processchema thermisch verzinken

Als gevolg van bovengenoemd proces is sprake van emissie van stikstofdioxide (NO_x) en ammoniak (NH_3), daarnaast zijn ook overige mobiele bronnen (met name vervoersbewegingen) aanwijsbaar welke tot additionele emissie van NO_x leiden. De aanvraag ziet naast het productieproces dan ook eveneens toe op alle overige stationaire en mobiele bronnen zoals deze aanwezig zijn binnen de in afbeelding 1 weergegeven inrichting.

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
Nederland	
Sint Jansberg	2,6
De Bruuk	4,6
Oeffelter Meent	6,0
Duitsland	
Vogelschutzgebiet Unterer Niederrhein	7,8
Reichswald	10,7

Tabel 1 afstand tot de Natura 2000-gebieden

Een indicatie van de ligging van de inrichting ten opzichte van de genoemde Natura 2000-gebieden is opgenomen in bijlage 1 van dit besluit.

4.2. Vergunningenhistorie

Voor de inrichting van The Coatinc Company Holding BV zijn meerdere milieuvergunningen relevant bij het bepalen van de juiste referentiesituatie voor de diverse Natura 2000-gebieden. Onderstaand worden deze vergunningen benoemd, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de emissie van NO_x en NH_3 .

- Referentiesituatie 10 juni 1994 (t.b.v. Vogelrichtlijngebieden)
Milieuvergunning op grond van de Wet milieubeheer, verleend d.d. 31 maart 1992
Emissie NO_x 1.942,75 kg

Emissie NH₃ 7.828 kg

- Referentiesituatie 7 december 2004 (t.b.v. Habitatrichtlijngebieden)
Milieuvergunning op grond van de Wet milieubeheer, verleend d.d. 29 juli 2003
(gedoogbeschikking)

Emissie NO_x 1.942,75 kg

Emissie NH₃ 7.828 kg

- Referentiesituatie laagste totale depositie (t.b.v. Vogel- en Habitatrichtlijngebieden)
Milieuvergunning op grond van de Wet milieubeheer, verleend d.d. 27 mei 2008

Emissie NO_x 1.942,75 kg

Emissie NH₃ 5.127,37 kg

- Aangevraagde situatie

Emissie NO_x 1.429,78 kg

Emissie NH₃ 3.599,70 kg

4.3. Effecten als gevolg van de activiteiten

De exploitatie van The Coatinc Company Holding BV kan mogelijk negatieve (significante) effecten hebben op kwalificerende habitats en soorten van de omliggende Natura 2000-gebieden. Teneinde deze effecten in beeld te brengen is gebruik gemaakt van de Effectenindicator. In de aanvraag is vervolgens een passende beoordeling opgenomen waarin de mogelijke (negatieve) effecten in beeld zijn gebracht.

Gezien de aard van de aangevraagde activiteit is het volgende (mogelijke) negatieve effect niet bij voorbaat uit te sluiten:

- Verzuring en vermesting

4.3.1. Verzuring en vermesting

De aanvraag ziet onder andere toe op een emissie van 865 kg NO_x/jaar en 3.599 kg NH₃/jaar, beide afkomstig uit het productieproces. Daarnaast is sprake van de emissie van NO_x (alsmede een zeer geringe component NH₃) afkomstig uit de volgende vervoersbewegingen

- Vrachtwagen van externe vervoerders (interne transportroutes) (66,30 kg NO_x, < 1 kg NH₃/jaar)
- Heftrucks (491,08 kg NO_x)
- Personenauto's (7,40 kg NO_x, < 1 kg NH₃)

In totaal is sprake van een emissie van 1.429,78 kg NO_x/jaar en 3.599,70 kg NH₃/jaar. De emissie van NO_x en NH₃ kan leiden tot stikstofdepositie op de omliggende Natura 2000-gebieden. Dit kan leiden tot vermesting en verzuring van de bodem, met als gevolg dat vegetaties verruigen en vegetatietypen verdwijnen. De effecten als gevolg van emissie van NH₃ en NO_x op de Natura 2000-gebieden zijn als stikstofdeposities in beeld gebracht. Daarbij is op navolgende wijze het onderzoeksgebied vastgesteld:

- De depositie van stikstof op het meest dichtbij gelegen punt op de rand van alle Natura 2000-gebieden binnen een straal van 10 kilometer vanaf de inrichting wordt in beeld gebracht en beoordeeld.
- Ter controle wordt van deze gebieden de depositie van stikstof op een punt in het midden van het Natura 2000-gebied en op een punt op het einde van het Natura 2000-gebied in beeld gebracht en beoordeeld.

Vanwege het verspreidingspatroon van NO_x en NH₃ zal op grotere afstand sprake zijn van een lagere stikstofdepositie. Om significante negatieve effecten als gevolg van de aangevraagde activiteit op Natura 2000-gebieden te kunnen uitsluiten, is het beoordelingsgebied verder als volgt bepaald:

3. Vanaf 10 kilometer vanaf de inrichting wordt de wijziging van de stikstofdepositie in alle resterende Natura 2000-gebieden in beeld gebracht. Ingeval de depositieberekeningen op deze gebieden geen toename in depositie uitwijzen, kunnen significante negatieve effecten worden uitgesloten.

Binnen de relevante Natura 2000-gebieden wordt voor de beoordeling onderscheid gemaakt tussen Habitat- en Vogelrichtlijngebieden, deze worden in de navolgende paragrafen verder uitgewerkt. Separaat vermeld worden de buitenlandse Natura 2000-gebieden. Tenslotte wordt de berekende depositie in de referentiesituatie alsmede de aangevraagde situatie weergegeven.

4.3.1.1 Nederlandse Habitatrichtlijngebieden 'Sint Jansberg', 'De Bruuk' en 'Oeffelter Meent'

De Habitatrichtlijngebieden zijn op 7 december 2004 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst.

4.3.1.2 Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

Op 7 december 2004 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 29 juli 2003. Sinds 7 december 2004 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer een vervangende vergunning verleend in verband met een activiteit die minder ammoniak- en NOX-emissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniak- en NOX-emissie vloeit voort uit de bij besluit van 27 mei 2008 onder de Wet milieubeheer verleende revisievergunning. Deze situatie, als weergegeven in paragraaf 4.2, geldt als referentiesituatie.

4.3.1.3 Buitenlandse Natura 2000-gebieden

Zoals in paragraaf 3.3 nader is toegelicht, vallen buitenlandse Natura 2000-gebieden onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

Voor zover een onder het overgangsrecht van de PAS vallende vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de toepasselijke referentiesituatie(s), dan kan er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan kan in zoverre worden overgegaan tot vergunningverlening als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een zodanig project ten opzichte van de toepasselijke referentiesituatie(s) (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden), is het antwoord op de vraag of het aangevraagde project in zoverre significante effecten op deze gebieden kan hebben afhankelijk van het toetsingskader dat wordt gehanteerd. Verwezen wordt in dit verband naar het gestelde onder 3.3, waarbij uitvoerig is ingegaan op de Nederlandse en vooral de relevante buitenlandse toetsingskaders voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden.

De aanvraag voorziet voor de Duitse Natura 2000-gebieden niet in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer. Op basis van de Duitse toetsingsmethode voor de

beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er derhalve vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op deze gebieden in zoverre zijn uitgesloten.

4.3.2. Overige effecten

De overige effecten zijn blijkens het gestelde in de passende beoordeling niet van invloed op de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied 'Sint Jansberg'. De overige gebieden zijn gelegen op een dermate grote afstand dat ook hier geen effecten te verwachten zijn.

4.4 Depositie

De emissie van NO_x ontstaat primair bij de verbranding van (fossiele) brandstoffen (verzinkingsproces en verkeer), de emissie van NH₃ komt met name vrij bij het verzinkingsproces te weten door het thermisch uiteenvallen van NH₄Cl (Salmiak). NH₄Cl valt uiteen in NH₃ en HCl, en reageert deels weer terug tot NH₄Cl (zichtbaar als witte rook boven het zinkbad). De genoemde emissies van de relevante milieutoestemmingen zijn op bronniveau, gebruik makend van het model AERIUS (versie 2016L), omgerekend naar deposities. Daarbij is telkens uitgegaan van de totale emissie met bijbehorende totale depositie als zijnde de vergunde rechten van de verschillende referentiesituaties.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden.

Het rekeninstrument AERIUS berekent de stikstofdepositie van projecten en plannen op alle stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden. Het rekeninstrument AERIUS is gebruiksvriendelijk en 'state of the art'. Om een goed beeld te krijgen van de depositie op de Natura 2000-gebieden is, gebruikmakend van dit rekenmodel, de depositie berekend op verschillende punten. Het dichtstbijzijnde punt per gebied hebben wij overgenomen in tabel 2 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
Nederland					
Sint Jansberg	191.357	417.892	2,94	2,11	-0,83
De Bruuk	193.776	419.451	0,90	0,64	-0,26
Oeffelter Meent	192.822	414.196	0,41	0,29	-0,12
Duitsland					
Vogelschutzgebiet Unterer Niederrhein	195.615	423.798	1,76	1,27	-0,49
Reichswald	199.714	418.113	0,66	0,46	-0,20

Tabel 2 depositie op de beschermde gebieden

Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie als gevolg van de aangevraagde situatie in voornoemde beschermde gebieden niet toeneemt.

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstand-/grondwaterkwaliteitveranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

Ook in alle overige Natura 2000-gebieden zoals bedoeld onder 3. in paragraaf 4.2.1 (vanaf 10 kilometer vanaf de inrichting) wordt, gebruik makend van het rekeninstrument AERIUS, een afname van stikstofdepositie berekend.

4.5 Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat, gelet op de instandhoudingdoelstellingen, onderhavige aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op de relevante Nederlandse en Duitse Natura 2000-gebieden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. aan The Coatinc Company Holding BV een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor het in de nabijheid van de Nederlandse en Duitse Natura 2000-gebieden exploiteren en wijzigen en wijzigen van een verzinkerij zoals aangevraagd d.d. 29 juli 2014 met zaaknummer 2014-0769 aan de Bovensteweg 56-58 te Mook;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 29 juli 2014, aangevuld op 25 april 2018, deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

6. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg. U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is verzonden een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener, de datum, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Rechtbank Limburg, locatie Maastricht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.rechtspraak.nl.

7. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- 7.1** De vergunning heeft betrekking op het volledig exploiteren van de inrichting ten behoeve van het verzinken van metaal, aan de Bovensteweg 56-58 te Mook. De inrichting bestaat uit de productie- en opslaglocaties zoals benoemd in paragraaf 4.1, waarbij ten behoeve van de gehele bedrijfsvoering maximaal 1.429,78 kg NO_x/jaar en 3.599,70 kg NH₃/jaar mag worden geëmitteerd.
- 7.2** Indien de omstandigheden daar aanleiding toe geven, dient op aanwijzing van het bevoegd gezag invulling te worden gegeven aan een onderzoeksverplichting. Hiertoe dient binnen 2 maanden na aanwijzing van het bevoegd gezag binnen 2 maanden na het verzoek/na aanwijzing van het bevoegd gezag een emissiemeetprogramma ter goedkeuring aan het bevoegde gezag worden overgelegd. Het emissiemeetprogramma dient tenminste te bevatten:
- het aantal en de situering van de meetpunten;
  - het controleregime, de controlevorm, de monsternamen- en de meetmethoden (meetplaatsen, monsternamen, analysemethoden en kalibratie) dienen te zijn gebaseerd op NEN-EN 14792;
  - de uitvoering van de monsterpunten;
  - een opgave van het aantal emissie-uren en de productiecapaciteit;
  - de wijze waarop de jaarvrachten worden bepaald;
  - de verwerking en rapportage van de meetgegevens en/of een nadere beschrijving van de gebruikte rekenmethode(n) op een zodanige wijze, dat controle op de naleving van de vergunningsvoorwaarden door het bevoegde gezag eenvoudig mogelijk is.

Na goedkeuring van het onderzoeksvoorstel dienen de emissiemetingen binnen de in het onderzoeksvoorstel genoemde termijn te worden uitgevoerd. Binnen 3 maanden nadat de emissiemetingen hebben plaatsgevonden dient de overeengekomen rapportage van de onderzoeksresultaten aan het bevoegd gezag te worden overgelegd. Op grond van de resultaten van het onderzoeksrapport kan het bevoegd gezag nadere eisen opleggen.

8. Afschriften

Een afschrift van dit besluit hebben wij verzonden aan:

- The Coatinc Company Holding BV, XXX, Edisonweg 5, 2952 AD Alblasterdam, als besluit op de aanvraag;
- BMD Advies Rijndelta BV, XXX, Ebweg 18, 2991 LT te Barendrecht, ter kennisname;
- Gemeente Mook en Middelaar, Postbus 200, 6585 ZK te Mook, ter kennisname;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland, Postbus 9090, 6800 GX te Arnhem, ter kennisname;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant, p.a. Omgevingsdienst Brabant-Noord, t.a.v. Groene Wetten Vergunningverlening, Postbus 88, 5430 AB te Cuijk, ter kennisname.

Bijlage 1 - Ligging The Coatinc Company Holding BV ten opzichte van Natura 2000-gebieden

Legenda

Bron- en rekenpunten

- Natuurgebied
- Bedrijf

Natura 2000-gebieden

- VR
- HR
- VR+HR

schaal: 1:75.000

2 juli 2018

© Provincie Limburg
© 2016 dienst Kadaster, © Cyclomedia, © Geodan, © RWS

provincie limburg

